

тъ чиницици. Отъ два входа, единтъ отъ дѣсно, а другийтъ отъ лево, са отиваше къмъ тѣзи сѣдалища, и отъ тамъ тоже, сирѣчь отъ жгълтъ на продълговата арена, влѣзвахъ въ нея и гладиаторытъ. Бѣи рѣшетки на тѣзи аглы браняхъ зрителцѣ отъ сѣко възможно увлеченіе на звѣроветъ конто можахъ да ги уплашѣтъ или докачѣтъ и ги принуждавахъ да са задоволяватъ съ назначенитъ тѣмъ жертвы. Вънъ отъ рѣшетката която обграждаше сичката арена и върху която са опирахъ най долнитъ сѣдалища, виждахъ са гладиаторскы надписы и изображенія, чрѣзъ които са извѣстваше видѣтъ на борбытъ въ цирка. Отъ странѣ на зданіето имаше тѣрбы невидимы, конто презъ маранята на дена изливахъ врѣху зрителцѣ искусственна роса пълна отъ приятны благоуханія.

Слугытъ на цирка бѣхъ натоварены да обтегнѣтъ надъ цирка великолѣпната завѣса, изламѣрванѣето на която си прасвоявахъ, Кампанцятъ. Тѣзи завѣса бѣ истѣкана отъ най бѣла вълна на Апулія и поцветена съ багряны ливія, но или по нѣкое кевниманіе на слугытъ, или по нѣкой сѣщественѣтъ недостатѣкъ на машинытъ, въ сегашныя случай тѣзи завѣса не бѣше обтегнѣта надъ сичкото пространство на цирка и една часть оставаше отворена на пламеннытъ лучи на слънцето. Зрителцѣ мѣмрихъ за неспособността на слугытъ, виконетъ и шумѣтъ на множеството явно изсказвахъ общото неблагодареніе.

Единтъ Панса който посрѣщаше разноскытъ на зрѣлището показваше явно неудоволствіето си, и са заканише да накаже строго настояицка (villicus), който запѣхтъвъ испотенъ тичаше да дава безполезны заповѣди и са зикаваше и той на по долнитъ отъ него.

Но заведѣвъжъ сичката тѣзи глѣчка утихилъ, и служителитъ напустилъхъ тщетнытъ си старанія, множеството мѣккиѣ и са забрави непокрытото надъ цирка пространство, защото въ тѣзи минута силно екиѣхъ военнытъ трѣбы и гладиаторытъ влѣзохъ въ арената съ тѣржество и парадъ. Полека и спокойно тѣ пристѣпвахъ за да можѣтъ зрителитъ да са начудѣтъ на важното спокойствіе на физиономитъ имъ, на силнытъ имъ мышцы, на пѣстрото имъ обрѣжанѣе и чрѣзъ туй да са управятъ въ състезаніята на борбата като са рѣководѣтъ отъ впечатленіята на туй зрѣлище.

— О, викаше довидката Фулвія като надничаше заедно съ супругата на Панса и са опираше на великолѣпнытъ мраморы на опредѣленитъ за патрициитъ сѣдалища. О, виднѣ ли оногози исполнскія гладиаторъ? колко странно е той обрѣженъ!

— Да! рече супругата на Панса, задоволна че, като познаваше